

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Реклама оплати
запискою редакції.

Рік

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Третьорічно 14-00 „
Піврічно 28-00 „
Річно 48-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 6 шв. фр., Чехословач-
чині 30 к. к., Румунії 150 зол., Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.—
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-28.
**В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.**
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Реформа шкільництва в Польщі.

Законопроект про приватні школи.

Про новий законопроект у справі приватно-го шкільництва говорять найкраще факт, що експерти, представники польського учительства заявили, що постанови цього законопроекту відбірають громадянству ініціативу та а цих і інших причини цей законопроект шкідливий. А тим гро-ить цей закон українському приватному шкіль-ництву, можна дещо уявити собі вже лише з ко-роткого перегляду важніших його постанов.

Передовсім арт. 2. передбачує, що „обива-гель польські“ може заснувати приватну школу, якщо предложить статут школи, заповнити від-повідну довідку, викаже забезпечення засобів утримання цієї школи і предложить письмненне ствердження відповідних державних властей, що поведіння бездоганно під моральним оглядом у відношенні до держави, а міністерство освіти при-знає, що всі повинні постанови сповнені.

Школу можна замкнути, якщо вона 3 міся-ці нечинна, якщо рівень навчання невистарча-ючий, якщо не перестерігає постанов статуту школи і постанов шк. властей і — що найважні-ше — якщо навчання й виховання відбувається а дуо: нелюдяному для держави, або якщо шко-ла не протидіала з успіхом шкідливим для ви-ховання впливам. (Арт. 4.).

Директором (управителем) або вчителем школи може бути тільки польський громадянин „без найменшого закиду“ (всказательни обива-гель польські), що має приписані кваліфікації рахові і до навчання. Директора (управителя) затверджує шк. влада. Шк. влада може зажада-ти від кандидата на директора (управителя) або вчителя письмненого ствердження відповідних державних властей, що поведіння бездоганно під моральним оглядом і у відношенні до дер-жави. Шк. влада може відмовити затвердження, якщо признає, що того вимагають „педагогічні огляди“. (Арт. 6.).

Школи, що не відповідають вимогам по-винних постанов, позамікає міністерство освіти з означеному законом речинці (Арт. 11.).

Отоє найважливіші постанови, які дають широ-кі можливості до довільних інтерпретацій і са-моволі, а в наслідок того до ліквідації приватних шкіл.

Вправді вже тепер шкільні власті в пооди-ноких випадках домагалися письмених посві-ток чи декларацій а поліції чи адміністраційної влади. Та всеж таки ці домагання не були осно-вані на законі. Вже й тепер звільнювали аї служ-би українських управителів шкіл, відбирали право навчання українським вчителям без кон-кретних причин — тільки на підставі тайної ошії „виділу безпеченства“ при воявськомому уряді. А бували випадки, що про причину звіль-нення аї служби чи відмови права навчання, за-інтересовані особи не могли розвідатися ані в шкільних ані а поліційних установах. Одні і другі не мали ніяких закидів, а у висліді таки не видали доводу навчання.

Можна уявити собі, до чого воно дійде, якщо тотеперішня поведінка одержить законну санкцію!...

Або справа „успішного протидіання школи шкідливим впливам на молодь“! Яке нечувано широке поле до довільності (інтерпретації), до са-моволі, до злобних надужитів...

Такої постанови ще не було, а вже скільки тисяч мали наші школи й учителі через такі закиди про „шкідливі впливи“, — а до чого воно дійде, якщо це буде узаконнене, це легко дога-датися.

Тому наша Парламентарна Репрезентація мусить звернути пильну увагу на грізну небез-пеку для приватного шкільництва і відповідними поправками алагодити принцип нового законо-проекту, притупити вістря, звернене а першу чергу проти українського приватного шкіль-ництва.

Ця справа така важна, що весь наш україн-ський алаз мусить взяти активну участь а обо-

роні своїх прав, щоби вдержати свій вплив на школи й виховання своїх дітей.

Проти накиненої теєи: Виключно держава має мати рішаючий голос і вплив на школи і виховання — мусимо підвести теєу: громадянство повинно і мусить також мати вплив на школи і виховання і а цього не можна презигнувати. Тієї теєи мусимо боронити а цілою рішучістю, тим більше, що по постановам арт. 9. версайського до-говору, арт. 7. ризького договору і арт. 109. і 110. польської конституції — громадяни, що нале-жать до віросповідних чи мовних меншостей, ма-ють рівні права щодо оснєвування, ведення і контролювання своїх шкіл та інших виховних організацій, як також право вживати в них рід-ну мову.

Перед реформою самоврядування в Польщі.

НОВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ ЗАКОНОПРОЕКТ ПРО САМОВРЯДУВАННЯ.

І. Основні різниці між давним австрійським і наміченим польським самоврядуванням.

Предложений урядом соймаї законопроект про частинні зміни устрою територіального са-моврядування не висловлює формального зне-сення усіх тих законів, що досі управальнювали самоврядування на території бувшої Галичини, проект обмежується до постанови, що з дєм правосисальності нового закону перестають обо-в'язувати усі з ним супереччі правні приписи, але метою проекту є перебудування оснєвно самоврядні установи, „ауніфікувати“ їх зі само-врядними установами цілої держави і постави-ти на місце дотеперішніх законних приписів нові, що відбігають далеко від принятих у був. Австрії теоретичних думок про суть і завдання самоуправи. Справді те, що життя те ще в час під етикеткою самоврядування, цілком неподі-бно до того чим до війни було самоврядування а бувшій Галичині.

Основою галицького самоврядування була триступеневість незалежних від уряду само-управних властей. Внаслідок знесення у 1920 р. краєвого Виділу, а в 1928 р. Тимчасового Само-управного Виділу, відпала верховна автономна влада, що підтримувала самостійність громад і автономних повітів супроти державних урядів. Розв'язання повітових Рад і поставлення на їх місце іменованих зарядів зі старостами на чолі знівечилоповітове самоврядування. Шоєж тор-кається громад, то закон з 1923 р. про кому-нальні фінанси і з 1924 р. про громадські бю-джети відібрали громадам всяку самостійність у фінансових справах, так само дальші закони санітарні, будівельні тощо, звузили обсяг ді-лення громадських властей і підчинили їх дер-жавним урядам. Всежтаки оснєвні самоврядні закони лишаються далі в силі, дарма, що вони йдуть у розріз з новими течіями самоуправної адміністрації і з новими позитивними при-писами.

Долучені до проекту мотиви ясно і проре-чисто засовують провідні думки наміченої ре-форми словами: „спираючись на висліді дов-голітніх помічень і досвідів та на погляди но-вітньої науки перечеркує цей проект науку про відрубність, ба навіть суперечність урядової і самоврядної адміністрації, суперечність, що лягла в оснєву довоєнних устроєвих систем, кєли громаду вважали незалежною від волі держави корпорацією зі своїми мовби природ-ними правами“. „Таке зрозуміння відношення держави до самоврядування“ — читаємо далі в мотивах проекту, — „підтримане лібераль-ними теоріями XIX в. і сягаюче чєсів боротьби проти абсолютизму, коли самоврядування було засобом боротьби горожан зі системою прав-ління, не має основи а сучасній демократичній державі, якої устрій мусить спиратися на ши-року участь горожан у сповнюванні чинностей держави. Сьгодні самоврядування є тільки оз-

Найкращим дарунком

а нагоди іменини, свят і хрестин є вкладкова кни-жечка враз з пушкою опіядности

Кооперативного Банку „Дністер“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Щодо „вєсказательности“ директорів, управ-ителів і ачителів — то міролайними повинні бу-ти такі загальні законні постанови, як і до всіх інших громадян Польщі. Стосувати до україн-ського ачительства якісь виїмкові постанови, що йдуть поза межі жарного закону — булоб очевид-ним порушенням громадянських свобод та ство-рило би можливість всякого роду самоволі і аловизивань. Зрештою проєктовані того роду ад-міністраційно-поліційні постанови не мають ні-чого спільного аї школою, вихованням і педаго-гією взагалі.

Іван Герасимович.

ною із форм зорганізованої участі горожан у виконуванні прилюдних завдань. У сучасній державі самоврядування побіч урядової адмі-ністрації служить спільним державним цілям“.

Цими словами вірно засована різниця поміж самоуправною системою, що бодай фор-мально обоняє на наших землях ще дєсі і майбутнім „ауніфікованим“ самоуправним устроєм. Це правда, що австрійську самоуправ-ну систему творили ліберальні німецькі діячі, які в самоврядуванні бачили заборолу проти абсо-лютистичних напрямків австрійської монархії. Та у часах, коли творили самоврядний устрій сама ліберальна думка не булоб перемогла, якщо не підтримка з боку славянських груп бувшої австрійської монархії, які сипкувалися шляхом скріплення самоуправних установ боронитися проти відєньського централізму і германізації. Згодом, коли австрійська монархія погодилася а конституційною системою правління, вступи-ла на шлях бодай частинного здійснення при-ципу рівноправности народів, залишила герма-нізацію та пішла на зустріч децентралізаційним течіям, нібито відпадали причини, що на по-чатку конституційної доби викликували бажан-ня утримувати незалежні від уряду самоуправ-ні установи. Тоді почали критикувати австрій-ський адміністраційний устрій. Зокрема пред-метом критики став якраз громадський устрій, дарма, що німецькі вчені правники не шадлях признання і похвали австрійському громад-ському законодавству, добачуючи а цьому законі прояви „свобіднішої думки і зрозуміння заг-а самостійного громадського життя“. Похвали і догани угодина одні австр. вчені правники висловом, що закон добрий, але громада пога-на, стверджуючи таким чиним безсумніву правду, що найкращий у теорії закон не при-несе користи, як не відповідає життєвим потре-бам населення, для якого він призначений. З ускладненнями відносини громадського устрою виступали чимраз ясніше, тому правля-чі кола почали робити спроби зреформувати цей устрій, зокрема з метою знести „двокий шлях“ до адміністрації, себто перевести спо-лучах у урядової і самоуправної адміністрації та по-білизити і скріпити права урядових властей су-проти громад. Ці спроби остали до війни без успіху саме тому, що поодинокі народи, які входили у склад монархії, не хотіли позбутися спрємого використання а разі потреби само-врядування для цілей національної оборони.

Історія австр. самоврядування показує, що самоврядування поври адміністрації може мати теж політичні цілі. Теоретично беруча, не існує для організації самоврядування ніяке постійне правило, самоврядний устрій може і повинен а кожній державі бути приурочений до окремих відрубних відносин та потреб даної

держави і її населення. В національно-однорідній державі населення може і не відчувати потреби широкого самоуправління та задоволення обмеженим самоврядуванням як продовженням урядової ерархії, хоч і в такій державі для прилюдного життя є корисне, якщо у справах місцевого значіння приходить до слова незалежна від урядової свободна громадська думка. Навпаки, держава з національно мішаним населенням потребує крім парламентарної трибуни також місцевих установ, де могли би проявлятися здорові національні суперництва і незалежна від уряду громадська робота. Це не значить, що самоврядування було б покликане протиставитися державі, чуже неможливе вже тому, що держава є творцем самоврядування, але саме із загально державного становища є побажання, щоб в місцевих справах могла втриматися також відмінна від урядової волі думка.

Навіть як прийняти за правильний погляд, що самоврядування є лише продовженням і доповненням урядової адміністрації з метою перебігати з локальними діями прилюдних потреб, які є тільки частиною загальних державних потреб, то й тоді ніякими теоретичними ні практичними оглядами не можна уgruntувати домагання, щоб у справах місцевого значіння воля самоуправних установ мусіла утворюватися з волею уряду. Тому поставлена в мотивах до проекту теза, що в системі прилюдної адміністрації, кермованої волею відповідального за цілість її діяльності центрального уряду, самоврядування повинно творити з урядовою адміністрацією згармонізовану частину, мусить викликати поважні засадничі застереження. Бо самоврядування ніколи не можна утотожнювати з державною адміністрацією, якщо взагалі мова про самоврядування, а не про його фікцію.

На парламентарній арені.

ЗАСІДАННЯ СОЯМОВОЇ ПРАВНИЧОЇ КОМІСІЇ
З ДНЯ 3. ЛЮТОГО 1932. Р.

Дня 3. лютого ц. р. радила соймава Правничая Комісія над внесеним радою міністрів законопроект, що новелізує закон про *Найвищий Адміністративний Трибунал*. Від У. П. Р. взяв участь у тому засіданні посол д-р В. Загайкевич. Завданням пропонованої новели, як кажуть мотиви цього внесення, є усунування (тобто приспівнення) поступовання перед Н. А. Т. при допомозі зменшення числа внесених туди позів. Це завдання законопроект наміряє досягнути шляхом підвищення оплат, які обов'язують у поступованні перед Н. А. Т. У 1923 р. вилучило до Н. А. Т. 2.100 позів, у 1930 р. — 10.002 позви, а в 1931 р. — 11.502. За останні два роки вирає сівень 1931 р. 749 позів, а в січні 1932 р. скає число внесених позів до 1.101. Наслідком цього справ в Н. А. Т. залягають роками, бо персонал Н. А. Т. аложеній з 5-ох председателів і 33 судів не є в силі погалоджувати в скоршому темпі залягостей та впливаючих нових справ. Щоби зменшити цей великий наплив справ пропонує міністеріальний законопроект підвищення оплати від позів, яка тепер виносить 33 зол. до 60 зол. при вартості предмету спору до 10.000 зол., при вартості вишій від перших 10 тисяч зол. — 60 зол., а від решти 0.4 проц. Від позів, у яких вартість предмету не дається цифрою означити вимірював би оплату Трибунал в границях від 60 до 600 зол. Крім того вводять законопроект у поступованні перед Н. А. Т. адвокатський примус, причас коли досі лише позви мусіли бути сгновані адвокатом, натомість у розправах устних могли сторони брати особисто участь без адвокатського заступництва. Адвокатський примус укладені законопроект обставиною, що около 50 проц. усіх позів відкидає Н. А. Т. відразу без розправи, в причини неналежного їх аредатування. Задля аенетраляування цього адвокатсько то примусу нормує законопроект право убогих у цьому поступованні, яке надавало би інтересованим право безплатного аредатування позову адвокатом, призначеним у тій саме цілі Найвищим Трибуналом, а також право до адвокатського заступства з уряду при розправі перед Н. А. Т.

У довшій дискусії, яка вивязалася над законопроектом і над рефератом референта з Клубу

ББ, промовляв від У. П. Р. д-р Загайкевич проти цього законопроект, як антидемократичного, доказуючи, що в таких важких часах, серед яких живемо, годі віднітиш шарм суспільності замкати цю одинокую дорогу для їх прав, порушених адміністративними чинниками. Промовець поставив ниваку поправок, які безістична більшість відкинула.

ВИСТУПИ НАШИХ ПОСЛІВ НА ПЛЕНАРНИХ
ЗАСІДАННЯХ СОЙМУ.

На пленарному засіданні сойму дня 26. січня ц. р. виголосив пос. *Гринь Тершаковець*, один із заступників голови УНДО, велику промову в дискусії над новим законопроектом про риболовство. Цей дуже річової промови, на жаль, не можемо подати з технічних причин.

На засіданні сойму дня 28. січня 1932 р. промовляв посол *Ол. Яворський* у справі уморення позичок, уділених на відбудову знищених у часі війни будинків. І цієї цікавої промови не можемо надрукувати з технічних причин.

Дня 29. січня на пленарному засіданні сойму аложив пос. *Чукур Юра* від Українського Клубу заяву в справі утворення намісничий комісії для розсліду поведінки тюремної адміністрації супроти берестейських в'язнів.

Дня 29. січня 1932 р. виголосив пос. *Боген Загайкевич* довшу промову в справі укладення розпорядку міністра оправдовости з 20-го липня 1931 р. про введення тюремного регулятиву.

ІНТЕРПЕЛЯЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО КЛУБУ.

1) Інтерпеляція послів Українського Клубу до міністра скарбу в справі виповідження українським кооперативам у добромилському повіті концесії на продажу тютюну.

2) На Інтерпеляцію послів Українського Клубу в справі розв'язання читальні „Простоти“ в Грушіві дрогобичького повіту міністерство внутрішніх справ дало відповідь, що воно уклало децизію львівського воєводи про розв'язання.

3) На Інтерпеляцію Українського Клубу 14 грудня 1931 р. в справі невиплати субсидії членів квоти за селянські будинки у Завалі пов. Турна голова ради міністрів відповів, що відповідь на цю інтерпеляцію може настати аж у січні 1932 р.

4) Інтерпеляція послів Українського Клубу до міністра заграничних справ у справі візми дозволу на поворот до Польщі польському перожанинові.

5) Інтерпеляція послів Українського Клубу до міністра внутрішніх справ у справі рескрипту повітового староства у Пільайцях, яким замовляється носити і вивішувати на просторі підматкового повіту українського національного гербу „тризуб“.

6) Інтерпеляція Українського Клубу до міністра внутрішніх справ у справі неправного арештування староства в Золочеві щодо відбудови варті у приватному домі.

Хто не платить за часопис, підриває рішуче пресу.

Бюлетени Польського Радія.

Періодичні радіофонічні бюлетени українською мовою.

Ми завжди дуже різко критикуємо всі ті моменти Польського Радія, які викликають застереження і протести, а то й глибоке обурення дуже численних українських радіо-слухачів та які минаються з характером такої установи, як радіо. І практичними завданнями. До таких найбільш негативних сторінок Польського Радія належать передовсім політичні критерії при складанні репертуару, мачошине трактування українських адицій, доривочність і неадекватність при ангажуванні українських мистецьких сил, повне нехтування досі українських арелекцій (про українську історію в культурі, українську етнографію і фольклор, історію літератури і мистецтва, літературні новинки і т. д. і т. д.), брак контролю над невдоволивими виконавцями, які густо-часто дозволяють собі на просто провалювати звороти, а то й образливі цілі продукції, арешті переладкування радія безконечними

звітами про всілякі польські збрания і талаші, які не цікавлять навіть маси польських радіо-слухачів, ануажених адораційно-реалістичним характером тих відомлень. Це — ті навігосовні промахи, які мерщій треба усунути з інтересу самого радія, як культурної установи, призначеної для всіх громадян держави, і як підприємства, яке не може спиратися на націоналістично-тенденційного одностороннього політичного характеру.

Однак ми не критикуємо для критики, не чинимося без причини, лиш бажавмо оздоровлення агаданих нездорових відносин у радіо, а то то обі сторони тільки скористалися. І тому одне признаємо теж кожну поправу в даному напрямку.

Ось таким добрим і розумним ділом Польського Радія є введення періодичного бюлетеню українською мовою для житку української преси.

ФЕЛІКСТОН „ЛІЛА“ З ДНЯ 9. ЛЮТОГО 1932.

ДУДЛЕР ГОЛО.

Бандитська історія.

— Послухайте радше забавної історії, — сказав. — Варта сміху. Вчасним ранком сьогодні зловила моя стежа старого чоловіка, мандарина Лін-Чуя. Іхав собі, чим скоріше на непомітному мулику на південь. А перед п'яти роками той сам мандарин завад мені кару і кавав мене бичувати. Тут мусить бути справедливість. Тепер його бичуватимуть на приказ Фуен-Лінга, генерала Фуен-Лінга. То буде для нього гарна відплата, а відтак моя справа артилерія сама промовить до нього. Бачити виконання того присуду буде для нас ділом хосеним. Ви пізнаєте наглядно, як моя артилерія промовить до вас, якщо до дванадцятої години не буде викупу.

Він знов уклонився по волях і вишов зі своїм почотом.

Настала тиша. Ніодне з них не відважилось вже думати про комічну опіру. Олам їх узялася скоріше якась протескова опірність, коли авері відчинилися і узялися чотирі варгівники з яствобурченими кісками і кавади бовишем викодити з халабузи.

— Бодай будемо мати мале видовище серед тої нудьги, — зауважила Мері Брайс.

Сонце пускало жагуче проміння на осиротіле селище і на цілу осамітнену околицю. На нерівній площі перед ними стояла знайома їм вже гармата, поруч якої стояв здоровий драбич з прутом до набивання, виструганим з рога носорожця. Була це ймовірно старинна пам'ятка ще з давніх часів, подібно як і гармата. Варгівники усталили брагців ззаду поза гарматою.

Напроти них, на яких трицять кроків від гармати стояв Фуен-Лінг з іншими бандитами і серед них багдів від страху мандарина. Той бурмотів щось незрозуміло і видно протестував проти екекції.

— Дуже мені жалю того мандарина, — сказала Мері Брайс до Гентера, — хоча наскільки мені відомо, небагато він кращий від нашого достойного господаря.

Гордо натискаючи на ліве око свій монокль, дав Фуен-Лінг якийсь приказ набивачеві і той впер у дуло гармати чимало стрільного порошку, добрий клунок вати, каменюк і кусень залізного ланцюха. У дулку гармати, у саму биницію, зверху підсипав кілька жмень пального порошку.

Гурток бандитів оглянувся довкола мандарина, так, що він мусів стати лицем напроти гарматного дула. Ці обмірковані мхи були для

Фуен-Лінга такі любі. Чоловік міг митишис перед вистрілом.

Моторошно стало і Гентерові, який стояв відділений від Мері Брайс одним варгівником. Він потихеньку сказав до неї:

— Втікаймо! Кулька в лоб все мигнула, а така смерть.

— Ще за скоро, — прошептала йому Мері Брайс.

Фуен-Лінг виглядав з себе величезного чоловіка. Як помстник над мандарином, що переміг п'яти роками кавав його бачити, гляді він на свого ненависного ворога з любов'ю насолоди. Він виголосив до нього видно якусь промову, дарма, що Гентер не міг нічого зрозуміти. Балакав, вимахуючи руками, подібними до жаб, раз-у-раз придеркував випадуючи мотів, і блискав по чортівськи своїми колючими очима. Виглядав драматично. Підносили рамена, казав палцем на якусь точку, перелітав балаку якоюсь дотепом. — Імовірно, мандарина морально перед кінцем життя.

Хвилюнку здавалося Гентерові, що він все те сміється. Отся зруйнована, каміння розлізла, ця татка і незграбна гармата, це підлізла та зарозуміла ватага, що моя катка жерлива пташина базікала незрозумілими чим. — все те не може бути дійсне.

Повітряна куля.

Смерть Ларіна, відомого русотяпа.

Дещо про два фанатизми: комунізм і російський шовінізм.

Російський шовінізм „Сьогодні“, який виходить у Ризі, приніс вістку про смерть двох визначних комуністичних діячів часів Леніна: Стучки і Ларіна.

Стучка, дотич, був спосібним юристом і йому поручив Ленін на місце старого кодексу і судівництва випрацювати нове право й нову судову процедуру, зорієнтовану на політичну лінію комуністичної партії.

Цікавіша для нас є постать жида Ларіна (Лур'є), не тільки тому, що він перший — теж з призначення Леніна — поклав основи під новий господарсько-фінансовий устрій Радянського Союзу, але перш усього тому, що був він запеклим ворогом українзації, лідером русотяпа.

Відомий його виступ 1924 р. на Всерос. З'їзді Рад, коли то він з лютю, на яку лиш міг здобути табетичний його організм, накинувся на український курс, боронив „переслідувану“ московську меншість, яку — мовляв — силою змушують по містах України вчитися української мови, послугувати нею в публічному житті і читати українську пресу...

Брутальність його брехливої атаки на ніби-

то мало що не під терором насаджуваних українську культуру та нищення лишиків російської культури довго ще лунала по Україні. Довгий час після виступу того московського фанатика і шовініста, дарма що по походженні жида, подавала комуністична українська преса йому до відома ті „крики“, що — мовляв — діються москалям на Україні, нагадуючи зате дійсні крики, передовсім у мережі шкільництва, з якими мусить погоджуватися українська меншість на московській території.

Як економіст, знавець воєнного соціалізму в Німеччині, аспіс Ларін усе таки розправився з російською старою економікою. Він зреалізував чимало своїх помислів, з яких замітніші такі: конфіскація капіталів, зруйнування банків, націоналізація промисловості, скреслення грошових зобов'язань царської Росії супроти антанті, монополія заграничної торгівлі і т. і.

Однак морально він умер швидше, ніж фінансово. Економічні його експерименти перестали тішити Леніна з моментом проголошення „Нен-у“. Він став жертвою спроб Леніна погодити комунізм із капіталізмом, стративши всі впливи.

В. Савар.

Нікого не видавали.

Вияснення в справі заарештованих українців в ЧСР.

Дня 11. січня ц. р. в кількох чеських часописах появилася вістка, що, мовляв, на двірці в Жіліні вдалося жандармерії заарештувати 4. І. ц. р. якогось підозрілого українця, в ядучи по його слідах вдалося зловити в Ліберці цілу групу українців, буцім-то бандитську шайку, яка мала за собою кілька нападів на словацькі та польські поштові уряди. При тому наведено їхні імена, між якими подибуємо імена людей, за якими польська влада вислала стежні листи за напад на поштовий амбулянт під Печеніжином у літі мин. року.

Вістку ту передрукувала польська й українська преса в Галичині. За кілька днів польська преса, на підставі звідомлень своїх кореспондентів із Варшави, писала, що всіх тих заарештованих українців чеська влада видала польським судам, при чому від себе додавала, що це є вбивники Т. Голука та що вони будуть перевезені до Львова. Рівночасно з тим появилася в пресі інформація, що польська влада відклала нагороду 100.000 злот., призначену за зловлення вбивників Голука.

Та зараз потім появилася в польській пресі друга вістка, що заарештовані в ЧСР українці не мають нічого спільного з вбивниками Голука, зате є замішані в напад на поштові амбулянти. До того ніби показалося, що їх чехословацька влада ще не видала.

Та ось з кінцем січня знов польська преса писала, що ЧСР таки видала заарештованих українців, при чому вже згадувало тільки про 3-ох людей, а не про 6-ох, як дашіше, та додавало, що вони є обвинувачені за напад на поштовий амбулянт біля Печеніжини і що їх уже перевезли до Коломиї до розпорядження тамошньому окр. судові, який розписав за ними стежні листи.

Як нас інформують з Праги, всі ці відомості про якіс арешти в Жіліні та про арешти в Ліберці з початком січня ц. р., а зокрема про заарештування тих людей, за якими були вислані стежні листи за напад під Печеніжином, дали вістки про видачу їх Польщі, а тим більше про перевезення їх до Коломиї, є простою фантазією. Початок цим фантазіям дав пресовий відділ польського посольства в Празі, який вислав до чеської преси комунікат про згадані вище арешти. Декілька чеських часописів видрукували ті фантастичні відомості й дали тим способом тему для писання та снування дальших фантазій польської преси.

При цій нагоді згадаємо отсе: Ще у вересні

м. р. (отже 5 місяців тому) заарештував чеська поліція у північній Чехії 3-ох українців за нелегальний перехід кордону. Був це саме час, коли польська та чужинна преса гомоніла про вбивство Голука, напади на поштові амбулянти в Галичині, арешти, тощо. Тоді найменше підозрілий факт зараз зв'язувано з тими подіями та роздувано до розмірів кольдосальної сенсації. Так напр. зв'язано з убивством Голука 2 польських студентів, що їх, як саїпів пасажирів, придержано на корабельських кораблях в Латвії; то знову прогомоніла в пресі вістка, що вбивники Голука були на території ЧСР, та їм удалося втекти до Австрії; або що вони знаходяться в підкарпатських лісах, в яких заряджено облоги, тощо. Так було і в данім випадку і коли чеська поліція випустила на волю заарештованих за нелегальний перехід кордону згаданих 3-ох українців, вмішалася в це польська влада, утотожуючи заарештованих з тими 3-ма українцями, за якими видано стежні листи за напад на поштовий амбулянт під Печеніжином, та домогалася їх видання як звичайних бандитів, що не мають права азилю в чужій державі. Та заарештовані доказали, що вони не мають нічого спільного з нападом під Печеніжином, бо в хвилі виконання нападу були вже давно на території ЧСР, та що не є тотожні з тими, за якими вислано стежні листи. Тоді польська влада закинула їм убивство Голука, а коли вони і з того очистилися, то напад на пошту в Трускавці і так один злочин за другим представляли, а всі ті злочини як кримінальні, а не політичні. Беручи на увагу, що полагодування справи дипломатичною дорогою триває дуже довго, — ціла справа донині не є закінчена і згадані люди донині „очищуються“ із закидуваних їм злочинів.

Заходять питання: чи ЧСР видала їх у випадку, колиб їм не вдалося очиститися з якогось закидуваного їм злочину? Справа маєтьс так: колиб чеська влада прийшла до перекозання, що доказаний злочин є політичного характеру, тоді не малаб обов'язку видати винуватців. Річ у тому, що до згаданих 3-ох українців, що їх придержано ще перед 5 місяцями, не відноситься найновіша чесько-польська конвенція, на підставі якої видачі підлягають усі злочини, що допустилися якогонебудь злочину, при якому наступила смерть, ушкодження тіла чи грабунок, без огляду на те, чи зроблено це з політичних, чи інших мотивів.

— 0 —

Лютий — місяць протияльогольної боротьби.

Як що-року, так і тепер проголошуємо ударну лютеву кампанію. Лютий — місяць пиячання і місяць гудіння для тих, що не думають ні про своє застра, ні своєї родини, ні про майбуття цілого нашого народу. Саме тому всі тевреві вважають цей місяць особливо пригожим для поборювання алькоголізму і нікотицизму — страшний назоги, які руйнують одиниці і вагалі України. Протияльогольное Товариство „Відродження“ взяло одим усях тевревих, далі всі товариства, які встановили політичного і суспіль-

по-громадянського характеру, вренні цім громадянством до переведення в лютому протияльогольної боротьби, усунення алькоголізму і нікотици з своїх доміл та установ, саріщення протияльогольного фронту, зоповнення дал борців за тевреальність, зобільшення засобів, потрібних до боротьби. Устроїйте лантєві протияльогольний свята, влаштуюте виставки і вилади, збирайте на пресовий фонд „Відродження“, яке несе ісеццо важкий титар боротьби, високо несеци пламар тевреальності! Відлїайте наш лютеві ім-

си, яка досі мусіла радіофонічні програми перекладати з польського (при чому траплялися часто помилки) та через брак готового матеріалу наведувала пропаганду радіофонії. (Очевидно, що гідна й мотка пропаганда за радом буде можлива в українській пресі лише після зазначених реформ). На зміст першого числа складається стаття п. н. „Дві могутні сили“ (про благородне суперництво поміж книжкою (читальню) і радіом), пропагандивний фейлетончик „Дарунок долі“ і тижневий репертуар.

Бюлетин пресаний нагадал гарною українською мовою і добрим правописом, дарма, що маємо тут до перекладника, яким — як видно — є якийсь наддніпрянець, одну просьбу: тому, що ці бюлетини призначені для галицької преси, треба би оминати висловів і правопис наддніпрянського чи радше — русинів (напр. „станиця“ зам. стація, „інаше“ зам. інаше, „аудиторія“ зам. аудиторія, „фелетон“ зам. фейлетон і т. п.). Очевидно, це дрібниці, але можна їх пообтисити, коли слідкувати за правописом „Діла“, прийнятим всею галицькою пресою.

Під адресою варшавського Відділу Преси П. Радіа: у наголону першого українського бюлетину сказано, що це „тижневий видавничий“, а в польському поясненні Видавничства згадано, що цей бюлетин буде появлятися лише що два тижні. Якщо дійсно це двотижневий видання, то воно не має рації існування, бо репертуар у бюлетині лише на один тиждень, а до того бюлетин наспівав в Варшаві аж за день-два, так, що у практиці українська шовіністична преса надалі не мала би готових текстів. Тому необхідно видавати його раз у тиждень.

Друга найважливіша річ у тому бюлетині: він мусить подавати львівські програми, а не варшавські, бо у Варшаві нема ні одної української газети, а в львівських аудиторіях користають тисячі абонентів, що адебільша мають лише детекторні апарати. Для практичної користі з таких бюлетнів — це дві кардинальні справи.

Всеж це добрий почин. Хай лише за ним придуть суттєві реформи, якими мусить бути: введення постійної щоденної української години та передача (при відповідному узгодженні часу, щоб не шкодити аналогічній польській надані) українського богослуження. До цієї теми ще пераз повернемо.

ЛЕЩАТАРІ! ЗНОВУ ЗНАЧНА ЗНИЖКА ЦІН НА ВІТРИЛЬНИЦІ, ШТАНИ, КУРТКИ, РУКАВИЦІ, ШАПКИ.

„PALLIUM“ вирібня спортової одежі

Львів, вул. Вірменська 3. 2-3

Студентське життя.

Львівське студентство і справа допомоги Українським Високим Школам у ЧСР.

В дні 2. ц. м. відбулася в харківні Акад. Дому всестудентська львівська анкета при участі ок. 250 студентів, що її скликала Студентська Репрезентація для наладнання допомоги У. В. Школам у ЧСР. Після реферату проф. д-ра В. Старосольського і широкої дискусії, в якій забирало слово 9 студентів, обрані ухвалили цілу низку резолюцій.

В резолюціях тих сказано, що живішня економічна криза не сміє захитати основами нашого сраму науки, тому українське громадянство повинно перебрат на себе титар удержання Українських Високих Шкіл у ЧСР, які є одним з важких культурних етапів до завершення культурних добутків нації, одним з найцінніших проявів її живучості, я виправдали випроковж свого існування надії, що їх поклада на них нація. Тому обрані рішили звернутися з зовником до всього українського громадянства з цієї справи, спонукуювати справу допомоги УВШколам, вівати все студентство інших високошкільних осередків солідаризуватися зі студентством львівським, аложити на всі студ. товариства обов'язок щорічної, постійної допомоги для УВШкіл і показувати нетайно до життя виконавчий студ. комітет, який вів би всі асенди аж до оснування загально-громадянського комітету.

Для переведення в життя цих резолюцій покликано окремий комітет.

До цієї справи ми ще повернемо.

ГІТЛЕР ПРОСИТЬ ГІНДЕНБУРГА дати йому німецьке громадянство.

БЕРЛІН. 6. І. ПАТ. Деякі часописи повідомляють, що Гітлер задумує звернутися до президента республіки з проханням надати йому німецьке громадянство. Пожлукнуться прятіж на 4-літню службу в німецькій армії.

Зі сойму.

ОПОЗИЦІЯ ВИЙШЛА ЗІ СОЙМУ.

У суботу сойм радив над бюджетом, а саме: Найв. Контр. Палати, м-ства військових справ, сирцевидності та внутр. справ.

Під час дискусії над бюджетом м-ства справедливості промовляв мін. Міхаловський. Коли він вийшов на трибуну, опозиція кричала: Міністр Береста, геть! Коли міністр став говорити, вся опозиція вийшла зі салі. Після промови міністра вернула.

Мін. Міхаловський м. і торкнувся справи юреництва. Тюрма мусить бути твердою школою життя. Чутливість усе вважатимуть виявом слабости та хиткості. Комуністам поведолосі добре по тюрмах, мали власні бібліотеки, ходили по келіях і агітували. В деяких тюрмах колодки від дверей мали самі в'язні. Іншими словами польські тюрми були академією та школою комуністів. Це годі було толерувати, тому ввели новий регулямін. Той регулямін передбачує полекші для в'язнів, які допустилися проступків не задля зиску чи інших причин. Наглі суди введено наново, бо треба було протидіяти злочинам, які множилися все більше.

У дискусії над бюджетом м-ства справедливості та внутрішніх справ з українських послів промовляв дачі пос. Кузик.

Дальша дискусія відбудеться в понеділок. У понеділок промовлятиме мін. Перацький.

Хто найпопулярніший в Польщі.

У дискусії над бюджетом м-ства освіти пос. Ст. Стронський (Кл. Нар.) згадав, що мін. Перацький говорив, що висловником теперішньої буде марш. Пілсудський, та це відоме, що справа ця в Польщі є спірна та ступень того спору змінюється. Коли у Франції шанують Клемансо, Фоша, в Америці Вільсона, то ці назвища щось говорять. У Стрію в 8. кл. тамошньої гімназії була задача „Найпопулярніша людина в Польщі“. Один учень подав як найпопулярнішого пос. Лібермана. Того учня прогнали зі школи та відібрали йому право записатися до якоїнебудь гімназії в Польщі. Такі методи навчання недопускають.

СПРАВА НАГЛИХ СУДІВ.

У суботу радила соймова правнича комісія над соціалістичним висесенням про припинення наглих судів. Пос. Пужак (ППС) вказував на небезпеку наглих судів при виборі справедливості головною з причини лоспіху. Звичайні суди хочби тому повинні прийти до голосу, що тепер під юрисдикцію наглих судів підпадають усі проступки звичайного злочинну, а навіть політичні провини. Часто карають смертю і малолітніх. За 5 місяців на 59 присудів було 31 смертних езекуцій. У голосуванні соц. висесення перепало.

Присуд в процесі Процишина та Гевка.

У суботу ввечерю завап присуд у процесі Гевка та Процишина, обвинувачених у підпалі будинків Оборського в Збаражі. Присягі затвердили питання відносно Вас. Процишина про дальшу участь у проступку держ. зради, а відносно Богд. Гевка про підпал. На тій основі трибунал засудив Процишина на півтора року, а Гевка на 4 роки тюрми.

Процишин має відсидіти ще 4 місяці, Гевко півтора року. Під час відчитування присуду присутня на салі Гевкова мати з жалю так голосно розплакалася, що прокуратор приказав вивести її на коридор.

Присуд на Лявоів німецької клініки.

У суботу ввечерю завап присуд у процесі проти німецьких лікарів Лявої клініки у Любеші, обвинувачених у цьому, що занедбали приписи обережності при випускуванні немовлятам Кальметогового протичохотного препарату. Управителя шпиталю проф. Дайке засудили на 2 роки в'язниці, асистента д-ра Альфштега на півтора року, обох за вбивство наслідком небезпальства. Проф. Кляоца й асистентку Шірце звільнили.

Розправа тривала від 10. Х. м. р.

ОСТАННІ ВІСТІ

КАНЦ. БРІНІНГ У ЖЕНЕВІ.

ЖЕНЕВА. 7. II. Нині попоа. приїхав до Женеви канц. Брінгінг і держ. секретар м-ства закорд. справ Більов. Ввечері Брінгінг конферував із головою фр. делегації мін. Тардіє.

Німецька делегація постановила домогатися від ген. секретаря Ради Л. Н., щоб скликав негайно надзв. сесію Ліги Народів.

ПЕРШ ВИБОРОМ НІМ. ПРЕЗИДЕНТА.

БЕРЛІН. 7. II. ПАТ. За три дні Галенбургів ком. тег зібрав на листи 707.000 підписів.

НОВЕ БОМБАРДУВАННЯ ШАНГАЮ.

ШАНГАЙ. 7. II. ПАТ. Від суботи почалося нове дуже сильне бомбардування Шангаю. Япон-

3 життя наших установ.

Посвячення власної домівки „Карпаті“.

В неділю, 7. лютого ц. р. відбулося торжественне посвячення нового приміщення канцелярії нашого товариства взаїмних забезпечень на життя і ренти „Карпаті“. Це товариство набуло на власність прегарну кам'яницю в Ринку ч. 38. І в якій саме прамістило тепер на другому поверсі свої канцелярії. Посвячення канцелярії донавав преосв. єпископ Бучко. У святі взяли участь численні представники наших центральних установ і преси. Відповідну привітну промову з тієї нагоди виголосив преосв. єп. Бучко. Крім того промовляв від Національної Ради й управит. Т-ва дир. Ярослав Колтунок, що накинув у своїй промові історичну сільветку „Карпаті“ та її ролі в нашому житті. Від Ревізійного Союзу Українських Кооператив вистав „Карпаті“ зі сватом дир. і сен. Павличковський.

У XIV. роковини бою під Крутами.

Вчора, 7. ц. м. збірним заходом студентських організацій у Львові, відбулася Святочна Академія для анемічання XIV. роковин бою під Крутами. Простору салі театру „Ріжнорозності“ виповнила переважно академічна молодь. Іа старшого громадянства прийшла на академію ледь горстка людей.

Програма Академії вичерпана від 12—243 год. полудня, дбайливо виконана, перейшла сподівання публіки, яка подякувала виконавцям шедрими, щирими оплесками. Почалася академія вступною промовою передовика студентського руху Володимира Яліва; промова видержана в більшому тоні, зворушила всіх до глибоки. Описав академічний хор „Бандурист“ відспівав прегарно пісню „Похоронці стрільця“ — під кермою проф. Вахилина. Реферат про біл під Крутами студ. Романенчука познайомило публіку з обставинами, серед яких склали свою героїську жертву 300 студентів у бою. Інспірація поля бою під Крутами була дуже вдало виконана; студенти з рецитаторського гуртка „Хмарозому“ показали свої цінності не лише в тім картині, виступили вони вдріє з інспірацією вірша „Техіне“. Великим успіхом тишилися ще: хор „Бандуриста“, який відспівав „Стрілецьку пісню“ і п. Согоріана, яка у супроводі фортеп'янової гри п. Несторівної проспівала три пісні: „Із стрілець“, „Ой нагнувся дуб високий“, „Засумуй трембіто“. Вірш В. Яліва „Крута“ підчитав т. Ковальчук голосом, якого моглиб позазрити найкращі рецитатори. Святочну Академію закінчало українським національним гимном збрано громадянство.

Од.

ці рахувалися з тим, що китайці можуть наступити ще заки прийде яп. підмога, самі почали контратаку. Середовищем боротьби в мабуть і дальше зал. дирець Ча-пелі, що став теремом зав'язлих боїв від кількох днів. Японці втратили в шангайських боях 49 убитих і 126 ранених. Втрати китайців багато більші. Азмірал Шюзав сказав журналістам, що бої в Шангаю будуть тривати, поки китайських військ зовсім не проженуть із Шангаю та висловив сподівання, що китайці добровільно уступлять.

10 ТИСЯЧ ЯП. ВІЙСЬКА ПРИЧАЛИЛО ВІЛЯ ШАНГАЮ.

ЛЬОНДОН. 7. II. ПАТ. У Льондоні одержали вістки, що японські війська, які сїзую з двітіз, що нараховують разом 10 тисяч людей, в є дорозі до Китаю, почали висідати на п'яніх від Шангаю, в околиці збомбардованого перетже містечка Вусунь. Досі висідали батальйони, що нараховують 900 людей. Японський стратегічний план є: перетати залізницю, що веде зі Шангаю до Нангінгу, щоб відірвати від її бази китайську армію, що зібралася в Шангаю.

Тих 900 воїнів, під охороною артилерії згорелозів, почали в год. 15.30 наступ на фортеці Вусунь. Містечко Вусунь обстрілювали до год. 16.45 воїни яп. кораблі. Японська діхота та кілька павирих дітаків отворили також сильну налібу на містечко, яке оборонили китайські воїни. Тому, що міст знищений, то пави атак не могли дістатися до нього. Мешканці Вусуня, переважно вбої рибалки, втекли з містечка.

ТУРЕЦЬКИЙ МІНІСТР У МОСКВІ.

БЕРЛІН. 8. II. ПАТ. Вольф, повідомляє з Москви, що там приїхав у переїзді зі Женеви турецький міністр закордонних справ Телфік Рузл. Бей. На дріці питаю його заступни, комісари закорд. справ Карахан, представники ком. срія-ту закорд. справ, турецький, перський та італійський посол.

НАЙІЗЖІ ФР. ЛЕТУНІВ.

ПАРІЖ. 7. II. ПАТ. Після 2-денних пошуків лави злож „От. Діле“, що забувалася в Африці, вдалося п'ят. експедиції відшукати Редіве-

сія та тов. у місцевості на півд. схід від Ерт Тесд Яфе. Члени експедиції до Малагаскару дже писані: блукаючи по пустині, одначе здорові. Вритувалися завалими 50 літр. поли. Літак не ушкоджений стоїв на піску пустині 20 км. від місця, де летуні стрінулися з рят. експедицією.

СПОРТ.

ГАНІВКА.

ЧОРНІ—УКРАЇНА 4:4 (5:1, 0:0, 1:3).

В суботу, 6. ц. м. розіграли ганівкова змагання України змагання з Чорними на торі Л. Т. Л. у рямках турніру за чашу Банку Краєвого Господарства. В першій терії перевага Чорних у другій гра вирівняла, в третій перевага України. Голи для України стріляли: Дішко 2, Труш мол. 1 і Ліпінський 1. Для Чорних: Ялович Н. 3, Фік 2, Каспаш 1. Не вважачи на програму, українська дружина держалася дуже добре і стояла твердий опір, а в останній терії повичайно сильно натискала на Чорних, які лияли без сумніву найсильнішою ганівковою дружиною у Львові. Вилізи з почини сильною морозу по-багато. Судиловав п. Валсберг.

Львів, Чорні—Лехія 3:1 (1:0, 1:1, 1:0).

Перемишль. Польонія—ЛТЧ 9:2 (3:1, 3:1, 1:0).

Перемишль. Чувай—ЛТЧ 3:2 (0:2, 1:0, 2:0).

Краків. Погонь—Краковія 5:1.

Варшава. АЗС—Легія 3:2.

Лодзь. Польонія (Варш.)—ЛКС 7:1.

Лейк Плесід. Канада—Німеччина 4:1.

Лейк Плесід. Канада—Польща 9:0 (2:0, 5:0, 2:0).

НЕВДАЧІ ПОЛЬСЬКИХ ЛЕШЕТАРІВ.

На лешетарських змаганнях за мистецтво Європи в Корніо Д'Ампрео польські змагуні потерпіли великі невдачі. Іх лешетарі зривали в відомім мужеськім бігу: Райський 30-ий, Буак 34-ий, Васильський 36-ий; у жіночій: Стопкіна 18-та, Полянська 18. Щодо дружини поляки зайняли останнє місце.

НОВИНКИ

— Українська робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-45. 792—1

— За що вже карають! 1. лютого ц. р. відбулася в окружному суді в Сяноці розправа проти о. Т. Савойки, пароха в Селіських, за порушення мовних законів і розпородків. Березіський староство наложило на нього 50 зол. кари за те що в латинських метриках пише: епархія Peremyshlensis, повіт Beresoviensis, парохія Selyska. Після відчитання актів і промови адвок. д-ра Василя Блавацького суд узяв о. С. під в'язні і кар.

— Батьки, не відкладайте забезпечення свого життя, а зробіть це негайно в Товаристві „Карпаті“, Львів, Ринок 38. II. п. Цього домагається рішуче майбутнє вашої родини.

— У „кохозах“ Радянської України. У московській „Правді“ а 26. січня ц. р. читаємо: „Українські „кохози“ майже зовсім здержали хлібозаготовку. У зерносовхозі імені Косіора на Херсонщині кукурудзу зібрав шойно 25 грудня м. р. Частина збіжжя зігніла в колах, більшу частину розграбили. Від 14 січня хлібозаготки припинені й сам заступник керівника Українського тресту, Завадський, заявив бригаді „Правди“: „Хліба більше нема! План незаконний!“ Совхози Винницького цукротресту виконали план із 1931 р. лише на 70,8 при. і сгнінали хлібозаготовки“.

— Ще про справу Горгонової. В суботу минулого тижня вийшов на волю іж. Заремба, який сидів у салічній тюрмі у зв'язку з трагічною смертю своєї доньки Єлисавети, від латинських Різдвяних Свят. Під замітом цього воїнаства перебуває ще у салічній тюрмі Горгонова. Свідство проти неї покінчать 15 ц. м., а десь у по-доши, Березня може відбутися розправа.

— Із красної хроніки. У Будові, лавського повіту, звалилися двірська стайня; під розвалом загинуло 27 коров і 5 коней. — У Середній, лавського повіту, намагалися агітати сього господарство лави Семенко й загинули у пожежі. — У одній з перемишльських го-стиниць намагалися скінчити самогубством аптекар із Бучана Володимир Прусак.

З театру.

Театр Ріжнорозностей: „ДРУГЕ ІМ'Я КОХАННЯ“, комедія з 2 дії Ст. Мілашевського.

Яке друге ім'я їм кохання? Цього не знає ніхто. Само кохання має тільки подоб, що часто виступають в них під ріжкими назвами і важко збагнути, що вони собі різні. Ця комедія талановитого українського лірика має поруч технічної зручності, наслідуваної у французькій прозі про кво та не подібній ситуації одну габішу прикмету: вона пробує передати почування закоханих у тій неізрайній формі зворушення і переживів, які в дійсності часто самі себе не пізнають. Такий підхід до драматичного конфлікту не тільки озні-

